

[Gert Petersen]

for, at denne opfordring fra samarbejdsorganisationen bliver fulgt.

Denne opfordring var betimelig og rigtig. Det ønskes nu oplyst, om og hvornår ministeren vil tage et sådant initiativ.

Gert Petersen (SF):

Efter at jeg havde stillet spørgsmålet, blev jeg klar over, at hr. Ib Christensen havde stillet et næsten tilsvarende spørgsmål og fået det besvaret for 14 dage siden. Jeg kunne naturligvis så have taget mit spørgsmål tilbage. Det har jeg ikke gjort, for jeg vil godt høre fra udenrigsministeren, hvilket resultat han nu er kommet til, hvor mange gange 14 dage der skal gå, før den danske regering følger initiativer som dem, der er lagt op til af den vesteuropæiske faglige sammenslutning og herhjemme er kommet til udtryk gennem LOs henvendelse til udenrigsministeren.

Ellers får man indtryk af, at det er, ligesom om der udvises en særlig tolerance over for de tyrkiske generaler. Der er tale om et land under et meget brutalt diktatur, som åbenbart synes at sætte sig meget fast i sadlen og ikke i virkeligheden drømmer om en gennemførelse af almindeligt demokrati. Derfor er den tolerance, man udviser fra Danmarks side, fra det danske udenrigsministeriums side, ganske forbavsende og mistænkelig. Men nu vil jeg da først høre udenrigsministerens svar. Det kan jo være, at han kan fjerne min mistanke.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hr. Gert Petersen har jo selv henvist til det spørgsmål, hr. Ib Christensen stillede for to uger siden, og til det svar – Folketingstidende 1980–81, sp. 7535 – som jeg dengang gav, og hvoraf det fremgik, at der ikke kan være nogen tvivl, når det drejer sig om regeringens principielle holdning til ikke-demokratier.

Hr. Gert Petersen vil gerne vide, om der i den forløbne tid er sket noget nyt. Dér må jeg desværre sige til hr. Gert Petersen, at det er der ikke. Jeg sagde til hr. Ib Christensen, at jeg var sindet at tage kontakt til LO og diskutere tingene igennem.

Der er én ting, jeg gerne vil anføre over for hr. Gert Petersen, og det er, at når jeg siger, at jeg er enig i, at vi ikke kan acceptere

ikke-demokratiske tilstande i Tyrkiet, så må jeg føje til, at vi på forskellig måde – her vil jeg også sige: på partibasis – har haft kontakter i Tyrkiet med tidligere politikere, for de er jo »tidligere« i dag, herunder også hr. Echevit, som er tidligere statsminister i Tyrkiet. Det samlede billede, man får, er meget nuanceret og ikke sort/hvidt.

Når hr. Gert Petersen taler om tolerance, så er jeg enig i, at der skal være grænser for, om jeg så må sige, tolerancen i forhold til det, der foregår. Som jeg sluttede mit indlæg til hr. Ib Christensen med at sige, ligger regeringen ikke på den lade side i dette spørgsmål. Der er tale om, at Europarådet i nær fremtid tager spørgsmålet op, og det vil også blive diskuteret på andre leder.

Men altså regeringens principielle holdning bør hr. Gert Petersen ikke være i tvivl om.

Gert Petersen (SF):

Det anslås, at der er mellem 30.000 og 35.000 politiske fanger i Tyrkiet i øjeblikket. Så vil jeg da godt høre af udenrigsministeren, hvor mange der skal være. Skal de op på 100.000 politiske fanger, før det danske udenrigsministerium vil tage noget initiativ?

Jeg har ikke her talt om at afbryde de diplomatiske forbindelser med Tyrkiet eller noget i den retning. Jeg har talt om at tage et initiativ, sådan som det er foreslået af Euro-LO, som dog ikke kan anses for nogen særlig ekstremistisk organisation. Jeg synes, det er foruroligende, at det danske udenrigsministerium, Danmark officielt, ved at undlade at følge den opfordring, som er kommet fra Euro-LO, udviser en særlig tolerance over for det tyrkiske diktatur.

Jeg mærkede mig også, at udenrigsministeren diplomatisk talte om de ikke-demokratiske tilstande i Tyrkiet. Det er det, vi andre plejer at kalde diktatur, men jeg forstår, at der måske er ved at opstå nogle nuancer mellem »demokrati« og »diktatur«, som i det danske udenrigsministerium betegnes som ikke-demokratiske. Det kan jeg kun tolke på den måde, at det hænger sammen med, at Tyrkiet er en kær allieret inden for NATO, og at man derfor giver de tyrkiske fascistiske generaler, vil jeg kalde dem, en toleranceramme langt ud over, hvad Danmark ellers ville gøre.